

Veertig jaar van alles

Soms zijn er in deze tijd ook nog mensen die het klaarspelen een aantal zaken tegelijkertijd of door elkaar heen lopend te doen en die dan ook nog voortreffelijk te doen. Een van die mensen is zeker de heer Harrie Mollen uit Hoogeloon. Hij is: veertig jaar koster, veertig jaar koorzanger en veertig jaar lid van de fanfare (Wilhelmina).

Hoe werd je nu koster in een tijd toen er geen opleiding (en nauwelijks een salaris) voor een koster was. „Ik heb me laten bepraten door het hoofd van de school indertijd. Toen ik veertien was zat de pastoor toevallig verlegen om een koster en zodoende. Het is voor de heer Mollen niet eens een kwestie waarover gepraat zou moeten worden. Dat was het evenmin toen hij veertien was. De pastoor vertelde hem wel wat er met grote feestdagen moest gebeuren en zo leerde hij het, ook op de moeilijke momenten. Eigenlijk ging het even vanzelfsprekend met het zingen. Hij bleek op school al wat uit te blinken en toen een groepje jongens zich voor het koor op gaf was Harrie Mollen daar ook bij. Hij is er bij gebleven. De pastoors (pastoor Bertens is intussen de vijfde, die door de heer Mollen als koster wordt geassisteerd) hebben er steeds rekening mee willen houden, dat hij wel een Heer op twee plaatsen kan dienen, maar zelfs dat niet tegelijkertijd. Voor en na de diensten is de heer Mollen beneden in de kerk en in de sacristie, tijdens de gezongen diensten hoort hij bij het koor. Inmiddels is het aantal koren in de parochie uitgebreid, onder meer in verband met de vernieuwde liturgie van een aantal diensten (jongeren koor, aspirantenkoor en jeugdkoor), maar iedere zondag is er een dienst in het latijn en voor het zingen van gregoriaans is de heer Mollen (een tweede tenor ligt dat ook goed) altijd te porren. Zijn vrouw heeft het wel eens uitgeteld. Harrie zit per jaar meer dan duizend uur in de kerk.

Er is nog een koor in Hoogeloon. Dat is dat van de familie Mollen (met aangetrouwd en zo), dat bij voorkomende gelegenheden zich laat horen en alles dan op de band opneemt. Een goede herinnering, telkens opnieuw.

Wanneer je in Hoogeloon er een van Mollen bent moet je wel bij de fanfare. Ze zijn er met dertien man

HARRIE MOLLEN
...kerk, koor en fanfare...

bij en dat betekent een derde deel van de totale bezetting van fanfare Wilhelmina. Harrie heeft er bijna 25 jaar bugel (solo) in geblazen. Hij lijdt nu aan het euvel, dat zoveel harmonie- en fanfare leden hebben: zijn kunstgebit laat het moeilijk aanblaasbaar instrument niet meer toe. Vandaar nu, overigens met evenveel verve, de trombone. Het zijn allemaal zaken, die duidelijk liggen in de sfeer van dienstverlening aan de gemeenschap al komt daar dan zeker het eigen genoegen bij. Zoals dat ook geldt voor het dienen van een voetbalvereniging. Twintig jaar lang (16-36 jaar) rechts of links achter gespeeld en weer blijkt de invloed op het dorpsgebeuren van de Mollens: met vijf broers van Harrie heel lang in het eerste. Pastoor Bertens heeft het feest in de kerk en de omgeving gepland voor een man, die zich daar in ieder geval thuis voelt. Op zaterdag 20 april om half acht is er een eucharistieviering. „Mijn vrouw en ik zullen dan natuurlijk wel op stoelen vóór in de kerk moeten, want dat wil deze pastoor altijd als hij iemand wil vieren”. Na de mis is de receptie in de kerk. Na de receptie wordt de familie Mollen op de pastorie ontvangen en het zal geen verwonderlijke zaak zijn, dat dan de fanfare van zich zal doen horen.